

Wręczenie Różańca

7 października 2020

Nabożeństwo Wręczenia Różańca zostało ustanowione aby nas zjednoczyć z Maryją, by Kościół mógł zawsze cieszyć się Jej opieką. 7 października (albo w innym dniu ustalonym z asystentem duchowym) niech Grupa spotka się na katechezie i nabożeństwie, podczas którego dokona się poświęcenie różańców i odnowienie zobowiązania odmawiania modlitwy różańcowej.

Pieśń

Psalm 131

Panie, moje serce się nie pyszni *
i nie patrzą wyniośle moje oczy.
Nie dbam o rzeczy wielkie *
ani o to, co przerasta me siły.
Lecz uspokoilem i uciszyłem moją duszę; †
jak dziecko na łonie swej matki, *
jak ciche dziecko jest we mnie moja dusza.
Izraelu, złóż nadzieję w Panu, *
teraz i na wieki.

Z pism Ojca Pio z Pietrelciny

Moja najczystsza Matko, moja dusza, tak nędzna, cała splamiona grzechem, woła do Twego matczynego serca. Błaga Cię, racz w swej dobroci złać na mnie choć trochę łaski, która spłynęła na Ciebie z tak nieskończoną hojnością z Bożego serca. Wsparty i wzmocniony tą łaską niech coraz bardziej kocham Wszchemogącego Boga i niech służę Temu, który całkowicie wypełnił Twoje serce i który od chwili Twego Niepokalanego Poczęcia stworzył z Twego ciała świątynię.

Miej litość nade mną! Niech jedno twoje współczujące spojrzenie ożywi mnie, oczyści i podniesie do Boga, podnosząc mnie z brudu tego świata, abym mógł pójść do Tego, który mnie stworzył, który odrodził mnie w chrzcie świętym, zwracając mi moją białą szatę niewinności, którą grzech pierworodny tak skalął. Droga Matko, spraw bym Go miłował! Wlej w serce moje tę miłość, która płonęła w twoim sercu dla Niego. Chociaż jestem odziany w nędzę, czczę tajemnicę twego Niepokalanego Poczęcia i żarliwie pragnę, abyś dzięki niemu mogła oczyścić moje serce, tak abym mógł miłować twego i mego Boga. Oczyść mój umysł, aby mógł ku Niemu sięgnąć i rozważać Go oraz adorować Go w duchu i prawdzie. Oczyść moje ciało, abym i ja mógł być dla Niego tabernakulum i mógł stać się coraz mniej niegodny posiadania Go, gdy raczy przychodzić do mnie w Komunii Świętej. Amen.

Z Listu Apostolskiego “Rosarium Virginis Mariae” Świętego Jana Pawła II

Maryja żyje z oczyma zwróconymi na Chrystusa i skarbi sobie każde Jego słowo: « Zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu » (Łk 2, 19; por. 2, 51). Wspomnienia o Jezusie, wyryte w Jej duszy, towarzyszyły Jej w każdej okoliczności, sprawiając, że powracała myślą do różnych chwil swego życia obok Syna. To te wspomnienia stanowiły niejako “rózaniec”, który Ona sama nieustannie odmawiała w dniach swego ziemskiego życia. I również teraz, wśród radosnych śpiewów niebieskiego Jeruzalem, motywy, dla których składa Bogu dzięki i oddaje Mu chwałę, pozostają te same. To one stanowią inspirację dla Jej macierzyńskiej troski o Kościół pielgrzymujący, w którym nadal, jako głosicielka Ewangelii, rozwija wątek swego “opowiadania” Maryja stale przypomina wiernym “tajemnice” swego Syna, pragnąc, by je kontemplowano, i by dzięki temu mogły wydać z siebie całą swą zbawczą moc. Odmawiając różaniec, wspólnota chrześcijańska wnika w spojrzenie Maryi i żyje jej wspomnieniami.

Krótką przerwą

Pieśń

Z Listu Apostolskiego “Rosarium Virginis Mariae” Świętego Jana Pawła II

Tradycyjnie do odmawiania różańca używa się koronki. W najbardziej powierzchownej praktyce staje się ona często przedmiotem, który służy po prostu do odliczania kolejnych « Zdrowaś Maryjo ». Służy ona jednak również wyrażeniu symboliki, która może nadać kontemplacji nową treść. W związku z tym trzeba najpierw zauważyć, że koronka zwraca się ku wizerunkowi Ukrzyżowanego, który otwiera i zamyka samą drogę modlitwy. Na Chrystusie skupia się życie i modlitwa wierzących. Wszystko od Niego wychodzi, wszystko ku Niemu zdąża, wszystko przez Niego, w Duchu Świętym, dochodzi do Ojca. Jako pomoc w liczeniu, wyznaczając rytm posuwania się w modlitwie, koronka przypomina niekończącą się nigdy drogę kontemplacji i doskonałości chrześcijańskiej. Bł. Bartłomiej Longo widział w niej również “łańcuch” łączący nas z Bogiem. Owszem, łańcuch, ale łańcuch “słodki”; taką okazuje się zawsze relacja z Bogiem, który jest Ojcem. “Synowski” łańcuch, który pozwala nam jednoczyć się z Maryją, «służebnicą Pańską» (Łk 1, 38), a w końcu i z samym Chrystusem, który, będąc Bogiem, stał się ”sługą” dla naszej miłości (por. Flp 2, 7).

Piękne jest także rozciągnięcie symbolicznego znaczenia koronki na nasze wzajemne odniesienia—przypomina więzi komunii i braterstwa, łączące nas wszystkich z Chrystusem.

POŚWIĘCENIE RÓŻAŃCÓW

Doszliśmy do poświęcenia różańców, które będą nam towarzyszyć na naszej drodze duszpasterskiej. Odnawiamy nasze zawierzenie Maryi i nasze zaangażowanie w odmawianiu Różańca.

Błogosławimy Cię Ojcze, ponieważ wezwałeś nas do medytacji Narodzin, Śmierci i Zmartwychwstania Twojego Syna, abyśmy rozmyślając o Jego ziemskim życiu, oczekiwali, by kontemplować Go w wieczności

Zdrowaś Maryjo, Błogosławiony Twój Syn Jezus

Błogosławimy Cię nasz Bracie i Panie Jezu Chryste, za to, że wybrałeś Maryję Twoją Matkę aby ukazać światu Twoje oblicze pokoju i miłosierdzia

Zdrowaś Maryjo, Błogosławiony Twój Syn Jezus

Błogosławimy Cię Duchu Święty który za pośrednictwem Świętego Ojca Pio z Pietrelciny ofiarujesz nam Święty Różaniec, abyśmy rozważali Twoje wielkie dzieła na rzecz ludzi i dla naszego zbawienia

Zdrowaś Maryjo, Błogosławiony Twój Syn Jezus

Razem: Przyjmij, o Dziewico Maryjo, nasze postanowienie codziennego odmawiania różańca świętego, aby przypomnieć sobie miłość, z jaką towarzyszyłaś Chrystusowi, Twojemu Synowi podczas życia, by później móc dzielić z Nim chwałę w niebiosach. Święty Ojcze Pio z Pietrelciny, uprosz nam u Pana świętą wytrwałość w naszym postanowieniu codziennego odmawiania różańca w potrzebach naszych, Kościoła i całego świata.

Niech zstąpi, o Panie, na te święte pragnienia moc Twojego Ducha i Twoje Święte błogosławieństwo. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Amen

Pieśń Maryjna